

A Pécsi Ítéltábla a személyesen eljáró **I.rendű felperes neve** (címe) I. rendű és az I. rendű felperes által képviselt **II.rendű felperes neve** (címe) II. rendű felpereseknek - a dr. Bodolai László ügyvéd (címe) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen személyiségi jogvédelem iránt indított perében a Pécsi Törvényszék 2016. május 31. napján kelt 34.P.20.322/2015/11. számú ítélete ellen a felperesek által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy tizenöt napon belül fizessenek meg az alperesnek személyenként 19.000 (tizenkilencezer) forint másodfokú eljárásban felmerült költséget, valamint az államnak - az állami adóhatóság külön felhívására - személyenként 48.000 (negyvennyolcezer) forint le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperes üzemelteti a **www...** internetes oldalt. A felpereseknek 2014. március hónapjában tudomásukra jutott, hogy a **<www...1/8>** elérhetőségű nyilvános internetes közösségi felületen a személyüket érintő, rájuk nézve sértő tartalmú topic található. A jogi fórumon egy „...” néven regisztrált személy 2011. február 2. napjától rendszeresen bejegyzéseket jelentetett meg, melyekben a felperesek személyét érintő, becsületük csorbítására alkalmas tényállításokat fogalmazott meg. Az I. rendű felperest „kedvesű”-ként vagy „kedves ügyvédem”-ként említve őt csalónak, szélhámosnak, simlis egyénnek nevezte, olyan ügyvédnek, aki az ügyfeleit „lehúzza”, míg az „élettárs, cinkostárs”-ként jelölt II. rendű felperest sikkasztónak. A bejegyzésekből a jogi fórum kérdezői és válaszadói a felperesek személyét be tudták azonosítani. A felperesek az „...” nicknéven regisztrált személyt **Z** **Z**val azonosították, és vele szemben a ... Törvényszéken pert indítottak.

A felperesek, miután értesültek a sértő tartalmú bejegyzésekről, 2014. március 12-én kelt levelükben kérték az alperestől azok eltávolítását. Az alperes haladéktalanul intézkedett a kifogásolt üzenetek eltávolításáról, melyről a felpereseket a 2014. március 19. napján kelt levelében értesítette.

A felperesek keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a személyiségi jogait, mert az üzemeltetése alatt álló jogi fórum weblapján lehetőséget biztosított arra, hogy az oldal egyik használója a becsületüket és jóhírnevüket nagy nyilvánosság előtt megsértse. Kérték az alperes eltiltását a további jogsértésektől, kötelezését a kapcsolódó hozzászólások, bejegyzések törlésére, a jogsértést eredményező gyakorlat megszüntetésére, nyilatkozat közzététele útján

elégítétel adására, valamint az I. rendű felperes javára 1.500.000 forint, a II. rendű felperes javára 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, az I. rendű felperest 92.500 forint, a II. rendű felperest 63.500 forint perköltség megfizetésére kötelezte, és rendelkezett a felperesek terhére a feljegyzett illeték állam javára történő megfizetéséről is. Az alperes védekezése alapján elsősorban azt vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy felelősséggel tartozik-e a mások által elhelyezett tartalmakért, jelen esetben a sértő bejegyzésekért. Rögzítette, hogy a fórum sajtóterméknek nem tekinthető, az alperes a fórum működtetése vonatkozásában az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban Ektv.) 2.§-ának *lc*) pontja értelmében közvetítő szolgáltatónak, tárhelyszolgáltatónak minősül. A közvetítő szolgáltató a tartalom előállításában nem vesz részt, ezért felelőssége korlátozott. Az Ektv. 7.§ (2) bekezdése értelmében nem felel a más által rendelkezésre bocsátott, a közvetítő szolgáltató által nyújtott információs társadalommal összefüggő szolgáltatással továbbított (vagy hozzáférhetővé tett) jogszabályba ütköző tartalmú információval harmadik személynek okozott jogsérelemért, amennyiben eleget tesz a 8-11. §-ban meghatározott feltételeknek, és úgy jár el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesek által kifejtettekkel szemben nem várható el a honlap üzemeltetőjétől, hogy folyamatosan figyelemmel kísérje az összes hozzászólást, bejegyzést. Ilyen követelményt a jogszabály sem támaszt, az Ektv. 7.§ (3) bekezdése értelmében ugyanis a közvetítő szolgáltató nem köteles ellenőrizni az általa csak továbbított, tárolt, hozzáférhetővé tett információt, és nem köteles olyan tényeket vagy körülményeket keresni, amelyek jogellenes tevékenység folytatására utalnak. A perbeli esetben az alperes a felperesek kérelme alapján azonnal intézkedett a sértő tartalmak eltávolításáról, vagyis úgy járt el tehát, ahogy az az adott helyzetben elvárható. A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nem az alperes sértette meg a felperesek személyiségi jogát, a felelősség alól sikeresen kimentette magát, a felperesek ezért alaptalanul igényeltek személyiségi jogvédelmet az alperessel szemben.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek fellebbeztek. Fellebbezésük - tartalma szerint - az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával arra irányult, hogy a másodfokú bíróság az alperest kötelezze a „...” nicknevű felhasználó bejegyzéseire adott válaszok törlésére, valamint mérsékelje az alperes javára megítélt elsőfokú perköltséget. Álláspontjuk szerint a törölt bejegyzésekhez kapcsolódó, az internetes közösségi felületen a mai napig is olvasható válaszok, észrevételek maradék tartalmából is következtetni lehet a jogsértő tartalomra. A perköltséget azért tartották eltúlzottnak, mert az alperes jogi képviselője ténylegesen egyetlen iratot készített, a többi beadványa csak iratmásolat. Fellebbezésükben felvetették az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezésének és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára kötelezésének szükségességét is. Előadták, hogy a 2016. május 31. napjára kitűzött tárgyaláson önhibájukon kívül nem tudtak megjelenni, bejelentésük alapján az elsőfokú bíróság távolmaradásukat igazoltnak tekintette, és azt jegyzőkönyvben is rögzítette. Az alperes a tárgyaláson csatolta az Emberi Jogok Európai Bírósága által hozott, az ügyben relevanciával bíró ítélet nem hivatalos fordítását, amit csak az ítélet kézbesítésével vehettek át, így arra nem tudtak reagálni. Az alperes által benyújtott dokumentum alapján ugyanakkor mérlegelhetnék volna akár a keresettől történő elállást, sőt a kártérítési igényről való lemondást is.

A másodfokú eljárás során Pf.4. sorszám alatt előkészítő iratot terjesztettek elő, amely szerint az elsőfokú bíróság elmulasztotta annak vizsgálatát, hogy a több évig tárolt információ valóban csak a továbbításhoz szükséges ideig került-e tárolásra. Nem vagyoni kártérítési igényüket 500.000-

500.000 forint vonatkozásában tartották fenn, és továbbra is kérték az alperes kötelezését a „...” nicknevű felhasználó bejegyzéseire adott válaszok törlésére.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ítéleti tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont, fellebbezéssel érintett jogi következtetéseivel és érdemi döntésével is egyetértett a másodfokú bíróság. A felperesek joghatályos fellebbezése kizárólag a „...” nicknevű felhasználó bejegyzéseire adott válaszok törlésére, valamint az alperes javára megítélt elsőfokú perköltség leszállítására irányult. A fellebbezési kérelem Pp. 235.§ (1) bekezdésében előírt határozottságának a jelentősége - egyebek mellett - abban áll, hogy a Pp. 234.§ (1) bekezdésében meghatározott fellebbezési határidő leteltét követően a félnek már nincs eljárásjogi lehetősége arra, hogy a határozat fellebbezéssel addig nem érintett részét is támadja. A Pp. 247.§ (2) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a fellebbezési kérelmet az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel nem érintett részére kiterjeszteni nem lehet. A másodfokú bíróság ezért a felperesek Pf. 4. sorszám alatti kérelmét - amely tartalma szerint az alperes 500.000-500.000 forint nem vagyoni kártérítésben történő marasztalására irányult - érdemben nem vizsgálta.

A felperesek fellebbezésükben az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését megalapozó, a Pp. 252.§ (2) bekezdése szerinti lényeges eljárási szabálysértésre is hivatkoztak, ezért a másodfokú bíróság elsődlegesen ebben a kérdésben foglalt állást.

A per iratai szerint az elsőfokú bíróság 2016. január 20. napján tartott az ügyben első alkalommal tárgyalást, amelyet azért halasztott el, hogy az alperes tárgyaláson csatolt ellenkérelmére a felperesek nyilatkozatukat előterjeszthessék. A felperesek 2016. február 9. napján előkészítő iratot nyújtottak be, amelyet az elsőfokú bíróság az alperes részére kézbesített. A 2016. május 31. napján megtartott tárgyaláson a felperesek megjelenni nem tudtak, kérték a tárgyalás elhalasztását, és az ügyben újabb tárgyalási határnap kitűzését. Az alperes a felperesek tárgyalás elhalasztása iránti kérelmének teljesítését ellenezte, bejelentette, hogy nyilatkozatait változatlanul fenntartja, egyúttal csatolta az Emberi Jogok Európai Bíróságának .../13. számú ítéletét.

A Pp. 136/B.§-ának (1) bekezdése szerint, ha a folytatólagos tárgyalást a felek bármelyike mulasztja el, a bíróság a tárgyalást a jelenlévő ellenfél, illetőleg távollévő felperes megelőzőleg előterjesztett kérelmére tartja meg, de új határnapot is kitűzhet.

Az alperes a tárgyaláson új bizonyítékot nem csatolt, olyan előadást nem tett, amely szükségessé tette volna a tárgyalás elhalasztását, ezért nem sértett eljárási szabályt az elsőfokú bíróság, amikor az ügyben ítélettel döntött. A felperesek nem voltak elzárva attól, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítéletére fellebbezésükben reagáljanak, a Pp. 247.§ (1) bekezdése és a 146.§ (5) bekezdés c) pontja alapján keresetüket leszállítsák, vagy attól a Pp. 160.§-a alapján elálljanak.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú határozat hatályon kívül helyezését nem tartotta indokoltnak, ugyanakkor nem látott lehetőséget az elsőfokú ítélet megváltoztatására sem.

A felperesek sem keresetlevelükben, sem pedig fellebbezésükben nem jelölték meg, hogy a „...” nicknevű felhasználó bejegyzéseire adott válaszok, észrevételek közül álláspontjuk szerint mely szövegrészek tartalmazzanak a személyükre utaló, a törölt bejegyzések tartalmára következtetést engedő jogsértő hozzászólásokat. A másodfokú bíróság nincs abban a helyzetben, hogy a

bejegyzések összességét áttanulmányozva a felperesek helyett feltárja és indokolja, hogy az érintettek az átadott információ mely részét és mi okból tarthatják magukra nézve sérelmesnek. A kifogásolt tartalom egyértelmű megjelölésének hiányában a felperesek törlésre kötelezésre irányuló fellebbezési kérelme nem volt teljesíthető.

Az alperesi képviselő munkadíját az elsőfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003 (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 3.§ (2) bekezdés a) pontja és 4/A.§ alapján, a jogszabály által előírt mértékben állapította meg. Az R. 3.§ (6) bekezdése lehetőséget ad ugyan a díj mérséklésére, az alperesi jogi képviselő azonban az elsőfokú eljárásban megtartott két tárgyaláson jelen volt, érdemi ellenkérelmet terjesztett elő, így az ügyvédi munkadíj leszállítására a másodfokú bíróság indokot nem látott. Az ellenérdekű fél jogszabály szerint számítható ügyvédi munkadíjának összege egy esetleges pervesztesség esetére már a perindításkor mérlegelhető kockázatot jelent, ilyen összegű marasztalás lehetőségével a felpereseknek számolniuk kellett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperesek a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségének megfizetésére kötelesek, melynek meg nem határozható pertárgyértékre figyelemmel számított összegét a másodfokú bíróság az R. 3.§ (3) és (5) bekezdése, valamint 4/A.§-a alapján a kifejtett munkával arányban állapította meg.

A tárgyi illetékfeljegyzési jogra figyelemmel le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján, a Pp. 78.§ (1) bekezdésére tekintettel a felperesek kötelesek viselni.

Pécs, 2017. február 23.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, Dr. Vogycska Petra s.k. bíró